

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 404/2019
23.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К 58/17 од 04.09.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 13/19 од 05.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К 58/17 од 04.09.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 13/19 од 05.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу К 58/17 од 04.09.2018. године према окривљеном АА одлучено је да остаје на снази пресуда Основног суда у Параћину К 869/10 од 10.04.2012. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5828/12 од 10.01.2013. године.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 13/19 од 05.02.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Ненада Сацаковића и пресуда Основног суда у Деспотовцу К 58/17 од 04.09.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 1) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине, односно да исте преиначи, тако што ће утврдити да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића је неоснован.

Бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП наводима да је суд требало да примени одредбе члана 103. став 1. тачка 6. КЗ и члана 104. став 6. КЗ обзиром да је за кривично дело из члана 361. став 3. у вези става 1. КЗ прописана казна затвора до три године, а учинилац је радње пропуштања предузео током 2008. године, тако да је апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила по протеклу шест година од дана кад је кривично дело извршено.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени АА пресудом Основног суда у Параћину К 869/10 од 10.04.2012. године оглашен кривим због продуженог кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 3. у вези става 1. КЗ, а која пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5828/12 од 10.01.2013. године.

Даље, из списка предмета се утврђује да је Основни суд у Деспотовцу решењем Кв 139/15 од 21.04.2016. године усвојио захтев браниоца окривљеног АА и дозволио понављање кривичног поступка против овог окривљеног који је окончан наведеним правноснажним пресудама и одређено је да се одржи нови главни претрес.

Надаље, из списка предмета се утврђује да је у поновљеном поступку Основни суд у Деспотовцу пресудом К 58/17 од 04.09.2018. године оставио на снази пресуду Основног суда у Параћину К 869/10 од 10.04.2012. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5828/12 од 10.01.2013. године, а која пресуда је потврђена пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 13/19 од 05.02.2019. године.

По налажењу Врховног касационог суда, а супротно наводу из захтева браниоца окривљеног, рок застарелости кривичног гоњења не тече у процесној ситуацији када је дозвољено понављање кривичног поступка, због кривичног дела које је било обухваћено ранијом пресудом којом је кривични поступак правноснажно окончан.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Потом, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП наводима да је оптужба прекорачена, тако што је окривљени правноснажном пресудом осуђен за продужено кривично дело, а не за два кривична дела несавестан рад у служби из члана 361. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, како му је то оптужним актом јавног тужиоца стављено на терет.

И ове наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 420. став 2. ЗКП прописано је да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела, због чега Врховни касациони суд имајући у виду при том да је осуда за продужено кривично дело блажа за окривљеног од осуде за два истоврсна кривична дела, нашао да суд на овај начин оптужбу није прекорачио.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да пропуштањем окривљеног није наступила забрањена последица која се огледа у тежој повреди права другог, стајући на становиште да у одсуству елемената бића предметног кривичног дела исто по закону не представља кривично дело.

Изложене наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, по оцени Врховног касационог суда изрека правноснажне пресуде садржи све субјективне и објективне елементе кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 3. у вези става 1. КЗ, па дакле и последицу која се огледа у тежој повреди права другог, због чега неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да је правноснажним пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП на коју се бранилац окривљеног у захтеву позива не представља дозвољени разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева којима се указује на противречност разлога пресуде са садржином исказа датим у поступку, није упуштао.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.